

Sygn. akt. III Kp 529/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Psie Pole z dnia 19 marca 2013r., sygn. akt 2 Ds. 153/12 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **H. N.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **29 czerwca 2013r.**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 31 grudnia 2012r., sygn. akt XII Kp 705/12 wobec **H. N.**, córki L. i W. z domu Z. urodzonej dniu (...) w M., podejrzaną o to, że:

w dniu 29 grudnia 2012r. we W., działając w bezpośrednim zamiarze pozbawienia życia B. N., grożąc pokrzywdzonemu słownie pozbawieniem życia nie mniej niż trzykrotnie dźgnęła go nożem w klatkę piersiową i rękę, powodując obrażenia ciała w postaci rany ciętej nadgarstka lewego i dwóch ran klutych klatki piersiowej (niepenetrujących do jam opłucnowych), które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała i spowodowały rozstrój zdrowia pokrzywdzonego na czas nieprzekraczający dni siedmiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na niezwłoczną pomoc medyczną udzieloną pokrzywdzonemu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2012r., sygn. akt XII Kp 705/12 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej zastosował wobec H. N. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzaną zarzucanego jej przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci korespondujących ze sobą świadka B. N., świadka G. S., świadka A. Ł., opinia z zakresu medycyny sądowej wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzaną zarzucanego jej czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała, uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa mactwa procesowego ze strony podejrzaną oraz nakłaniania przez nią innych osób do złożenia fałszywych zeznań. Podkreślić należy, że świadkami w niniejszej sprawie są osoby znane dobrze znane podejrzaną, mieszkające w sąsiedztwie, z którą łączy ją relacje o charakterze towarzyskim i rodzinnym.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzaną H. N. zarzucanego jej czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzana pozostaje pod zarzutem usiłowania zbrodni z art. 148 § 1 k.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzaney surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, stanowi, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k. stanowi samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12). Niemniej jednak podkreślić należy, że w kontekście pozyskanej w toku postępowania opinii sądowo-psychiatrycznej, kwalifikacja zarzucanego podejrzaney czynu winna ulec modyfikacja. Grożąca podejrzaney surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzana przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niej postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed organami wymiaru sprawiedliwości. Nie bez znaczenia są także właściwości i warunki osobiste podejrzaney, która jak wskazuje zebrany w sprawie materiał dowodowy, jest osobą porywczą, nadużywającą alkoholu.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionej izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzaney podjęcie jakiegokolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa przeprowadzono liczne czynności procesowe, w szczególności w okresie przedłużenia stosowania wobec podejrzaney tymczasowego aresztowania wykonywano czynności procesowe z jej udziałem, przesłuchano świadków, uzyskano opinię sądowo-psychiatryczną i opinię z zakresu medycyny sądowej. Konieczne jest jeszcze pozyskanie badań biologicznych zabezpieczonych dowodów rzeczowych, wywiadów kuratorskich, opinii dotyczącej podejrzaney, przesłuchać kolejnych świadków, a następnie dokonanie czynności zamknięcia śledztwa z udziałem podejrzaney i jej obrońcy oraz rozpoznanie ewentualnych wniosków o uzupełnienie śledztwa.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępianie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku nie podnoszono zresztą żadnych konkretnych okoliczności przemawiających za odstępianiem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą powinni byli wykazać (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, iż odstępianie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu aresztowanego bądź egzystencji jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygody czy zagrożenia (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.